Р Е Ш Е Н И Е
№ 3406

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **10511** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 09.08.2013г., постановено по НАХД 9308 / 2012 г. Софийски районен съд, 106-ти състав е отменил Наказателно постановление № 11011448 / 10.02.2012 г., издадено от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, с което на И. П. Р., в качеството му на Директор на „Фестивален комплекс", [населено място] и лице по смисъла на чл.8, ал.2 от Закона за обществените поръчки / ЗОП/ лице, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 /триста/ лева на основание чл. 56 от Правилниза за приложение на Закона за обществените поръчки, във връзка с чл.32, ал.1 от ЗАНН за нарушение на чл.5, ал.1, т.1, вр.чл.5, ал.3, т.2 и чл.7, ал.1, т.3 от ЗОП.

Постановлението е отменено с мотив за изтичане на абсолютната погасителна давност за преследване, като с решението е прекратено и административно – наказателното производство.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, в която се излагат съображения за неправилност на решението – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Излага съображения за неприложимост на разпоредбите за абсолютната погасителна

давност по НК, предвид специалната разпоредба на чл.127 от ЗОП. Касаторът моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.
Ответникът по касационната жалба, изразява становище за неоснователност на жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и решението следва да бъде отменено.
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.
Подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок.
Административен съд София – град, в настоящия състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.
За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.
В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.
Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд.
Според нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години, в случаите, извън хипотезите по т.т. 1, 2, 3, 4 на същия текст. След изменението (в сила от 06.04.2010 г.) думата „две" (години) е заменена с „три", с оглед на което се променя и срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК от три години, на четири години и половина. За процесния случай обаче е приложима по –благоприятната за жалбоподателя разпоредба, по аргумент и от чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като се касае за материалноправна норма, и датата на извършване на нарушението е преди 2010 г. Разпоредбата на чл. 81, ал. 2 НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двегодишният (пред изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, до 06.04.2010 г. (преди изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срокът на определената по този начин абсолютна давност е три години.
В процесния случай, с оглед датата на извършване на нарушението – 22.10.2008 г., тригодишният давностен срок е изтекъл още на 22.10.2011 г. С изтичането на давността, предвидена в чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е погасена административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за процесното административно нарушение, поради което е невъзможно същият да понесе за това нарушение предвидената санкция.
Неоснователни са и съображенията относно неприложимостта на инттитута на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от

НК.
Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото Закона за административните нарушения и наказания не предвижда друго. Доколкото нито ЗАНН, нито ЗОП съдържат специални разпоредби относно абсолютната погасителна давност за административнонаказателното преследване, приложение намират съответните текстове на чл.80 и чл.81 от Наказателния кодекс, а извършителят на административно нарушение не може да бъде поставян в по-неблагоприятно положение от извършителя на престъпление.
Сочената от касатора разпоредба на чл.127, ал.1 от ЗОП е специална по отношение на института по чл.34, ал.1 от ЗАНН, срокът, в който може да се образува административно – наказателно производство, но не и по отношение на чл.81, ал.3 от НК, приложим на основание чл.11 от ЗАНН.
При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърденията на касатора са неоснователни.
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, Пети касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.08.2013г., постановено по НАХД 9308 / 2012 г. Софийски районен съд, 106-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 11011448 / 10.02.2012 г., издадено от Директора на Агенцията за държавна финансова инспекция.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.